

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-69/20-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Vlatke Petak Vučetić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa [redacted] mag. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Žminj, Pazinska 2/G, Žminj, koju zastupaju opunomoćenici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva [redacted] [redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj dana 4. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točaka I-VII. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/105, urbroj: 376-05-3-20-17 od 16. siječnja 2020.

II. Poništava se točka VIII. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/105, urbroj: 376-05-3-20-17 od 16. siječnja 2020.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d., Zagreb, Radnička 21, da zainteresiranoj osobi Općini Žminj, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

IV. Ova presuda objaviti će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. izreke utvrđuje se da je trgovačko društvo Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Žminj (klasa: 363-01/10-01/126, urbroj: 2171/04-01-10-1 od 30. prosinca 2010.), Odluci Općinskog vijeća o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Žminj (klasa: 363-01/14-01/71, urbroj: 2171/04-01-14-1 od 10. prosinca 2014.), Odluci Općinskog vijeća o izmjenama i dopunama Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Žminj (klasa: 363-01/16-01/32, urbroj: 2171/04-01-17-2 od 25. rujna 2017.), Evidenciji nerazvrstanih cesta na području Općine Žminj i Potvrdi Općine Žminj, Jedinstveni upravni odjel (klasa: 701-01/16-01/01, urbroj: 2171/04-01/19-8 od 3. prosinca 2019.), koje su sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema

podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 11/2018 (dalje: Elaborat), koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Žminj i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke utvrđuje se da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Rovinj ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Rovinj, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, broj: 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Žminj ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 28. prosinca 2017. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Žminj. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Žminj naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu i treću godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke obvezuje se Općina Žminj omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja. Točkom VIII. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti odvjetnički trošak za rad odvjetnika u iznosu od 2.500,00 kn.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava rješenje u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je tuženik dana 1. veljače 2016. zaprimio zahtjev Općine Žminj za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Postupajući po zahtjevu tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. U tužbenim razlozima navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio te je prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, a kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Također navodi odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP) koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog

postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Vezano za odluku tuženika o naknadi prouzročениh troškova poziva se na članak 161. stavak 2. ZUP-a koju odredbu citira i smatra da postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora zakonom i podzakonskim propisom uređen je postupak koji ne predstavlja postupak u kojem stranke imaju protivne interese te sukladno tome ne postoji stranka za koju je postupak nepovoljno okončan pa smatra da nije bilo nužno odvjetničko zastupanje u ovom postupku već je to izbor stranke te nije dužan snositi troškove određene u točki VIII. izreke osporenog rješenja. Slijedom iznijetog predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se svim razlozima tužbe. Smatra da su tužbeni navodi neosnovani te da je ispravno utvrdio infrastrukturnom operatoru visinu naknade za pravo puta. Poziva se na stavove suda iznesene u nizu presuda te ističe da se pri donošenju osporavanog rješenja držao tih stavova dok u odnosu na presude na koje se poziva tužitelj smatra da iste odstupaju od svih dosadašnjih stavova suda a to je i potvrđeno i nakon donošenja navedenih presuda sudskim odlukama u kojima je sud izrazio svoje stavove i potvrdio način na koji HAKOM rješava predmete utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta. Poziva se i na zaključak sjednice suda koji je donesen 17. rujna 2019. broj: 6 Su-479/19-3. Također smatra da nije pogrešna odluka o troškovima postupka jer se u konkretnoj situaciji radi o dvostranačkoj upravnoj stvari s protivnim interesima koja je nepovoljno okončana za tužitelja, odnosno okončano je kako je odlučeno u osporavanom rješenju. Slijedom iznijetog predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Žminj protivi se tužbenom zahtjevu i u bitnom ističe da su pogrešni navodi tužitelja da je tuženik na tužitelja kao infrastrukturnog operatora prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta, ukratko iznosi kronologiju predmetnog postupka te ističe da je tuženik postupio sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika, pozivajući se na odredbe članka 5. stavak 3., 6. i 7. Pravilnika koje odredbe citira te smatra da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni odredbama Pravilnika i temeljem dostavljenih podataka i dokumenata od strane tužitelja, odnosno sve što je bilo potrebno je utvrđeno u postupku pred tuženikom kao i u osporavanom rješenju tako da su potpuno neosnovani navodi da je tuženik prenio svoju stvarnu nadležnost na tužitelja kao stranku u postupku. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje trošak upravnog spora.

Tužbeni zahtjev u odnosu na točke I-VII. izreke osporenog rješenja nije osnovan.

Tužbeni zahtjev u odnosu na točku VIII. izreke osporenog rješenja je osnovan.

Postupak koji je prethodio upravnom sporu pokrenut je po zahtjevu zainteresirane osobe koja je u smislu članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Postupajući po zahtjevu zainteresirane osobe tuženik je kao nadležno tijelo u smislu članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a donio osporeno rješenje. Naime, navedenim člankom propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz

članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. toga članka naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjajući provedeni postupak s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijekom osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavaka 2., 3. i 4. Pravilnika. Navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te je dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća. Nesporno je da tužitelj raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje EKI, za koju je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Slijedom toga osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obavezan samo izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a. Navedeno je u skladu sa Zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. broj: Su-479/19-3, prema kojemu u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I izreke ove presude.

U odnosu na točku VIII. izreke kojim se obvezuje HT da plati odvjjetnički trošak za rad odvjetnika ovaj Sud je mišljenja da je tužbeni zahtjev osnovan. Zakon o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09. – dalje ZUP) troškove uređuje odredbama članaka 161., 162. i 163. Člankom 161. ZUP-a uređeni su troškovi postupka i stranaka, člankom 162. nagrade i naknade troškova drugim osobama koje sudjeluju u upravnom postupku, a člankom

163. oslobođenje od troškova. Članak 162. ZUP-a, kojim su uređene nagrade i naknade troškova drugim osobama koje sudjeluju u upravnom postupku propisao je da svjedoci, vještaci, prevoditelji, tumači i privremeni zastupnici imaju pravo na nagradu, odnosno naknadu stvarnih troškova u vezi s postupkom, a protivna strana u dvostranačkim ili višestranačkim upravnim stvarima ima pravo na naknadu putnih troškova i izgubljene zarade, ako je postupak okončan povoljno za tu stranku. Dakle, sukladno odredbama ZUP-a članak 162. priznaje pravo na nagradu svjedocima, vještacima, prevoditeljima, tumačima i privremenim zastupnicima, ali ne i odvjetnicima. Slijedom toga suprotno stajalištu tuženika javnopravno tijelo nije u obvezi stranci nadoknaditi trošak odvjetničkih usluga iskazan prema odvjetničkoj tarifi. Takvo pravno shvaćanje u skladu je s ustaljenom praksom ovoga Suda te je odlučno da troškovi zastupanja odvjetnika nisu redoviti troškovi postupka koje snosi javnopravno tijelo (članak 161. stavak 1. ZUP-a).

Slijedom iznijetog Sud je na temelju članka 58. stavka 1. odlučio kao pod točkom II. izreke presude.

Odluka o naknadi troškova spora (točka III. izreke presude) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42. i Tbr. 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 102/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastava odgovora na tužbu uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (IV. izreke) donesena je na temelju članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 4. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik
Tanja Nemčić

The following information is provided for your information. It is intended to be a general overview of the project and is not intended to be a detailed description of the project. The information is provided for your information and is not intended to be a detailed description of the project. The information is provided for your information and is not intended to be a detailed description of the project.

The project is a study of the effects of the proposed development on the surrounding environment. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act.

The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act.

The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act.

The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act. The study will be conducted in accordance with the requirements of the Environmental Impact Assessment Act.

Page 1 of 1

Page 1 of 1

Page 1 of 1

Page 1 of 1